

RĄTCZO (1) *av*

rątczo, [rączo].

o jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: rączo; też s.v. rączy.

Szybko (o poruszaniu się z jednego punktu do drugiego): Ciekawéy [niewiasty] téż zániechay/ która nád zabawy Inłzych/ rádá wyładza łwé niepewné łprawy. Y do tákiéy rádá więc Wenus zapálczywa Z pochodnią roznieconą/ á rączo przybywa GosłCast 46; [Ono Záiąc [...] Owo włkok rączobieży rowem ku Kwiedźinie. BielawMysł D4v].

Cf RĄCZE

PP